

ladt under visse Betingelser fra Kl. 12 Midnat til Kl. 4 Morgen, skal jeg udtale, at jeg ogsaa anser denne Bestemmelse for en Føringelse af Lovforslaget, thi denne Tilladelse til Natkørsel virker jo i Virkeligheden som Forbud mod Færdsel paa Bivejene med almindelige Heste og Vogne. Men da der paa den anden Side er givet Sogneraadene nogen Indflydelse paa Kørselen, kan jeg gaa med til at anbefale at vedtage Forslaget, som det foreligger.

Jeg er for øvrigt enig i meget af, hvad det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Nordby) har udtalt. Jeg mener ogsaa, at naar vi gaa med til dette Forslag, ligger deri fra Landboernes Side en meget stor Imødekommen, og jeg vil ønske, at den maa blive paaskønnet.

Jeg vil saa gerne tillade mig nogle almindelige Bemærkninger vedrørende dette Lovforslag. Det er jo en almindelig udbredt Mening mellem visse Folk, særlig her i Hovedstaden, at den Frygt, som Landboerne nære for med et almindeligt Hestekøretøj at møde Motorvogne, er overdreven. Folk mene, at den stammer fra Nervøsitet hos Kusken, og man taler ogsaa undertiden om Misundelse fra Landboernes Side. Jeg undrer mig ikke over, at man ser saaledes paa det, for naar man her i København ser Hestekøretøjer hvert Øjeblik møde Motorvogne, uden at Hestene blive bange, ja, endog uden at de ønske det, skulde man ikke tro, at de samme Heste blive bange, naar de komme ud paa Landevejene og møde et Motorkøretøj, som ofte kommer med Iltogsfart, indhyllet i en Røgsky. Men det er dog Tilfældet, at de ofte blive rent rebelske. Jeg tror derfor, at naar der skal udvikle sig et bedre Forhold mellem Landboerne og de motorkørende, saa maa disse beflitte sig paa at køre noget mere hensynsfuldt. Thi sikkert er det, at for Tiden køres der voldsomt hensynsløst. Det skal indrømmes, at der er mange, og særlig, tror jeg nok, jeg kan sige, af de Motorejere, som bo paa Landet, der som Regel køre ret hensynsfuldt, men det er vist ogsaa Tilfældet, at netop de Folk, som have bedst Tid, køre allerstærkest og mest hensynsløst. Hvis man derfor fra den Side — hvad man bør gøre — beflitter sig paa at tage mere Hensyn til de vejfarende, vil det maaske kunne lykkes Tid efter anden at give nogle Lempelser i Loven. Man maa saa ogsaa holde op med at tale om søvnige, nervøse og daarlige Kuske, thi det er Landboerne i Regelen ikke. De ere ikke nervøse og i Regelen ogsaa ret ordentlige

Kuske. Men saaledes som der jævnlig køres med Automobiler, er det umuligt at undgaa, at Hestene kunne blive sky. Naar man ser et saadant Køretøj og den Røgsky, det giver fra sig, er det ikke let at undgaa, at Hestene blive bange. Man taler ganske vist om, at Hestene skulle vænne sig til Motorkøretøjer. Men man maa ikke glemme, at man jo jævnlig skifter Heste, og at Folk tidt maa bruge unge Heste, som maaske endda kun komme noget sjældent paa Landevejen. Man maa derfor holde op med den Snak og en Gang beslutte sig til at tale med lidt mere, om jeg saa maa sige, Agtelse overfor de vejfarende. Beflitter man sig herpaa, kan det maaske lykkes, naar Loven skal revideres paa ny, at naa endnu noget videre. Jeg indrømmer, at naar jeg er gaaet med til det her foreliggende, er det i Kraft af en vidtdreven Imødekommen, og fordi vi Landboere som oftest ere skikkelige og medgørlige Mennesker. — Jeg anbefaler altsaa Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gøre en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse fra den ærede Ordfører om min Stilling med Hensyn til Skatten. Den ærede Ordfører mente, at jeg muligvis kunde forandre min Stilling, hvis Skatten var optagen paa et særligt Lovforslag. Jeg vil erindre den ærede Ordfører om, at det Ændringsforslag, der forelaa for Landstinget til tredje Behandling, lød kort og godt saaledes: „§ 34 udgaa“. Der blev ikke den Gang talt om, at der skulde forelægges et særligt Lovforslag om Skat. Jeg antager ogsaa, at det var den ærede Ordførers Hensigt at være morsom, da han udtalte, at det jo kun for mit Vedkommende drejede sig om, at Skatten ikke maatte optages netop paa denne Lov. For øvrigt forstaar jeg ikke rigtig den store Kærlighed, den ærede Ordfører har til den Skat, der er indført ved denne Lov, eller den Slags Skat i det hele taget. Jeg har egentlig i de mange Aar, jeg har kendt ham, opfattet den ærede Ordfører som en Modstander af al indirekte Beskatning; men det synes, som om han har taget en anden Stilling ved denne Lejlighed.

J. Pedersen: Jeg har en sikker Følelse af, at der ikke er Jordbund for en længere Forhandling om dette Forslag, og jeg skal derfor heller ikke komme videre ind paa de Bemærkninger, som ere faldne. Til den højtærede Minister skal jeg sige, at jeg tror ikke, han forstod min Ind-